

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . 10 » — »
Negyedévre . 5 » — »
Egy óra . 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerecsenmosdatás.

Pécs, 1901. január 10.

II. — Tegnap cikkünkben foglalkoztunk az Engel József fia cég törkölybor manipulálási dolgaival, abból az alkalomból, hogy Spectator ur, a Pécsi Napló cikkezője a belügyminiszteri ítélet ellenében megkísérelte rehabilitálni a marasztalt céget s abban az ítéletben csak azt látta bizonyítva, hogy Engeléék pár száz hektoliterrel több törkölybort készítettek, mint a mennyit mint termelők készíteni jogosítva lettek volna.

Ezt pedig Spectator ur olyan nevetéses csekélységnek tartja, a miért, ha ugyanezt egy bécsi ember követi el, az valóságos belső titkos tanácsos és az urak házának közbecsülésben álló tagja is lehet. Éppen csak az hiányzott még, hogy ifj. Engel Adolf és Engel Mihály urakat méltatlan meghurcoltatásuk kárpótlásául v. b. t. tanácsosi méltóságra vagy főrendiházi tagságra nem ajánlotta, hisz illő dolog lenne, hogy az élvezett közbecsüléshez a méltóságot is megadja a király.

Mert Spectator ur fogalmai szerint borhamisításról csak akkor lehet beszélni, ha Eiffel-toronyként kimagasló helyen, égnek meredő, füstölgő kéményekkel, óriási üstökkel és gőzmotorokkal dolgozó gyárakban állítják elő a legkülönbözőbb színű és ízű italokat, a melyek szőlőtökét soha sem látva, bor elnevezés alatt kerülnek forgalomba. Nos, meg lehet róla győződve Spectator ur, hogy ha Magyarország népe már annyira elfajult volna, hogy a törvényt egész nyíltan lehetne büntetlenül lábbal tiporni, hát a védelmezett cég telepén bizonyára feltalálta volna az általa megrajzolt ideális borgyárat a maga füstölgő kéményeivel, óriási üstjeivel és zakatoló gőzmotorjaival. De mivel a bűnnek — sokak sajnálatára — még mindig a sötét rejtekeket kell keresnie, hogy büntetlen maradjon, hát bizony csak titokban, minden külső feltűnés nélkül kellett összekotyvasztani az állandóan alkalmazott vegyész tudományával „analysenfest” gyártott „természetes” borokat.

Hogy pedig ezt Engeléék nagyban és iparszerűleg üzték, arról szintén bizonyágot tesz a Spectator által kritizált ítélet, csak hogy „partatlan” álláspontjából ezt

nem tetszett neki észrevenni. Mert hát nemcsak a törkölybornak a törvényes mértéken fölül való előállítására bizonyult be a vádlott cég ellen, hanem az is, hogy szesz, cukor, glicerin és víz felhasználásával gyártottak nagy mértékben mesterséges borokat. Természetes dolog, hogy miután az érdeemes cégtagok ehhez a manipulációhoz nem hívtak ellenőrző hatósági tanukat, sőt kotyvasztékaiknak lefoglalt mintáit is sikerült kezeik közé kaparintani és megsemmisíteni, hát nagy fáradsággal más bizonyítékokat kellett összegyűjteni, a melyek azonban époly kétségtelenül igazolják a bűnös manipuláció megtörténtét.

Iyen bizonyítékot képez a vádlott cég által beszerzett nagymennyiségű cukor és szesz, a melynek csak igen csekély részéről tudták beigazolni, hogy azt természetes boro-nak a törvényben megengedett módon való feljavítására fordították; az ezen kívül fölhasznált cukor és szesz mennyisége pedig akkora volt, hogy annak törvényszerű felhasználásához legalább 35.000—54.000 hektoliter cukrozásra és szeszezésre szoruló természetes bor kellett volna. Minthogy pedig a vádlottak nem tudták bizonyítani, hogy a kritikus időszak alatt ilyen borokat egyáltalán szereztek, annak a nagymennyiségű cukornak és szesznek a felhasználásából józan észszel másra következtelni nem lehetett, mint hogy ezt mesterséges borok gyártására használták fel. Persze a józan logikának Spectator urra nem nagy meggyőző ereje van, különben védőiratát meg sem írhatta volna; azért a logika örök törvényei szerint megállapított ezt a következtetést is pusztá föltevésnek, az eshetőségek egyoldalú, kombinatív összeállításának igyekszik föltüntetni.

Pedig hát az a józan logika, a mely kérlelhetetlenül rásüti a vádlott cégre a borhamisítás vádját, a fentemlített kétségtelen adatokon kívül még más, nem kevésbé csalhatatlan körülményre is támaszkodik. A vizsgálat ugyanis megállapította, hogy a vádlott cég 1896—1898. években a törkölyborokon kívül 5918.30 hektoliter bort adott el természetes bor gyanánt 12—14 frtjával; a borvizsgáló bizottság pedig azt a szakvéleményt adta, a mit különben minden józan gondolkozó különös szakismeret nélkül is beláthat, hogy

borkereskedő, ha a mult években főnnállott legalacsonyabb áron vett is bort, ezt veszteség nélkül 12—14 frtjával el nem adhatta, főleg, ha — mint ezt a vádlottak állították — az ilyen áron eladott borokat még hektoliterenkint két liter szeszszel föl is javították.

Igen helyesen mondja tehát a megkritizált ítélet, hogy ha igaz az, amit a vádlottak állítottak, hogy t. i. ók 8—10 forintjával vettek kész borokat, akkor tudva vásároltak mesterséges bort, hogy azon természetes bor gyanánt adjanak tul, mert a kiballgatott számos bortermelő és borkereskedő tanu bizonyította, hogy a még 10—12 frtért vett lőrére is mindent rá lehet fogni, csak azt nem, hogy természetes bor.

Mindezek az adatok és bizonyítékok: a 35.000—54.000 hektoliter bor szeszezésére és cukrozására is elegendő szesz és cukormennyiségnek semmikép sem igazolható felhasználása, hatezer hektoliternek rövid időközben 12—14 frtért természetes bor gyanánt való elpotyázása, Spectator szerint bizonyító erővel nem bírnak és csak egyoldalú, kombinatív összeállítása az eshetőségeknek, a melyek csak hangulatkeltésre valók, de mesterséges bor gyártását nem bizonyítják.

Van aztán a belügyminiszteri ítéletben még egy különös figyelmet igénylő momentum, melyre Spectator ur szintén jónak látja szemet hunyni, pedig az is pozitív, közvetlen bizonyítékok alapján lett konstatálva. Ez a bornak oly vidék megjelölésével forgalomba hozatala, a melyen az nem termett. Különös figyelmet igényel ez a bebizonyított manipuláció abból a szempontból, a mit Spectator is hangoztat, hogy a magyar borkereskedelem — már mint az Engel-féle gyakorlat szerint üzött borkereskedelem — nem ártott a magyar bortermelő közönségnek.

A vizsgálat ugyanis igazolta, hogy az 1897. és 1898. években a vádlott cég részére vasuton összesen 28,043.53 hektoliter bor és must érkezett, a mely mennyiségből 26,878.78 hektoliter olasz bor volt, magyar és horvátországi származásu pedig csak 1164.75 hektoliter. És mégis ez a cég csupa magyar bort adott el, noha a végrehajtási rendelet szerint hazai és külföldi borok összeházasításából

Értesítés!

○○○ A TÖBBI RAKTARON LEVO ÁRUKON KIVUL ○○○
A TAVASZI ÉS NYÁRI RUHAKELMÉK, CRETONOK, BATISTOK,
BÁLI KELMÉK ÉS TAVASZI FELÖLTŐK IS

➡ VÉGELADÁS utján kerülnek eladásra. ➡

KIS ZSIGMOND PÉCS, Széchenyi-tér, Takarékpénztári új palota.

előállított keverék hazai termésű bor gyanánt csak abban az esetben árusítható, ha abban a hazai bor oly mennyiségben van jelen, hogy a keverék a hazai termésű bor jellegének teljesen megfelel és a hozzáadott külföldi bor az egész mennyiség 25%-át nem haladja túl. Már pedig a fenti mennyiségnek 77%-ka külföldi bor, honnét vett tehát a cég olyan mennyiségű hazai bort, hogy az abba belekevert 26.878 hektoliter olasz bor az egész keveréknek csak 25%-át tegye ki? Ehhez 80.000 hektoliternél több hazai bor kellett volna, pedig azt vádolták is beismerték, hogy Baranyamegyében csak elenyészően csekély mennyiségű bort szereztek be s nagyobb mennyiségű hazai bor beszerzését más vidékekről sem voltak képesek igazolni.

Hát nem kézen fekvő dolog-e ebből, hogy az a nagymennyiségű hazai bor, mely a 26.000 hektoliter olasz borral keverve, ennek a hazai jellegét megadta, hazai termésű volt ugyan, de legnagyobb részét nem szőlőben, hanem a vádolt cég pincéiben termelt.

És ilyen kereskedésről merik a szerencsemosdatók állítani, hogy ez a hazai bortermelőknek nem volt ártalmára és fenyegetőleg hirdetik, hogy a bortörvény szigorú végrehajtásának követelése olyan áramlat, a melynek hullámai elsodorják a bortermelő gazdákat is, akiknek megoltalmazása és megvédése volt a cél. Pedig ha van valami, a mit a tisztességes termelő megsínlelt, az is jórészt az olyan tisztességtelen kereskedői fogásoknak köszönhető, hogy hitvány gyártmányaikkal termelők pincéit tömték tele s az idegen vásárlókat azzal csapták be, hogy ezeket mint az illető termelők saját termésű borait adogatták el. Természetes dolog, hogy ilyképp lassankint elmaradoztak vidékünkéről az idegen vásárlók is, a kik azelőtt összevásárolták a termelők borait s ezek most nem tudják eladni termésüket.

Ilyképp tették tönkre egyes nagy manipulánsok nemcsak a pécsi borkereskedés hitelét, de a vidékünkbeli bortermelők jó hírnevét is: de azért cselekményeik, a melyekben hatóságaink minden mozgósítható befolyásolás dacára is bűnösöknek találják őket, nem erkölcsstelenek és nem diffamálók a Spectatorok szemében.

Nos hát az izlés különböző, válják egészségükre!

A városi adóhivatal mizériái.

(A pénzügyigazgató jelentése.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. január 10.

Érdekes jelentésben számolt be a városi közigazgatási bizottság mai ülésén *Dragonescu* Döme, kir. pénzügyigazgató, azokról a hiányokról, melyek a városi adóhivatalnál fennforognak és okozzák, hogy a városi adóhivatal működésével a nagyközönség nincs megelégedve. A pénzügyigazgató több panaszt kapott a közönség köréből a városi adóügykezelésre vonatkozólag s e panaszok arról szóltak, hogy az adózó felek adói későn és tévesen lettek előírva; hogy a kellő felvilágosítást az adózó felek nem kapják meg; hogy sokáig kell várakozni az adófizetésnél, hogy némely közegek nem a legnagyobb türelemmel bírnak a felekkel és több ilyen körülményről. Azután az ismeretes adóelkezelés ügye is hozzájárult ehhez; minek folytán a pénzügyigazgató két kiküldött szakközegével a városi hivatalnál vizsgálatot tartott s e vizsgálat eredményét a pénzügyminiszternek is bejelentette; a közigazgatási bizottságnak pedig ma a következőkben hozta tudomásra:

A kezelés nem megfelelő a pécsi adózó közönség áldozalkészségének. Türelem és szorgalom kívánatik a közegektől. A kezelés maga nem is kifogástalan. A helyiségek célszerűtlenek és alkalmatlanok. A főszámvevő helyisége — bár ő főellenőrző — el van dugva és hozzáférhetetlen, végül sok közegeknél hiányzik a szakképzettség is; mindemé okokhoz hozzájárul a nagyközönség közönye is, a mit az adófizetés és az egész adóügy körül tanusít.

Ez okokat, melyek a városi adóhivatal

mizériáit okozzák, alapos bonckés alá veszi a jelentés.

A helyiségek alkalmatlansága és célszerűtlen volta szembeszökő. A pénztári és számviteli helyiségek roppant sötétek, alkalmatlanok és szűkek. A harmadik szobában például tizenegy egyén dolgozik együtt; mind különféle munkát végez, mindyájához mennek felek, kik mind különféle ügyben járnak s itt a szibvásár így tehát teljes. A másodikban folyik a számfejtés; az adófizetés s itt a közönség nem fér el; szorong, követel s türelmetlenkedik. Délután egy óráig itt képtelenség ily zajban dolgozni. Végül a főszámvevő helyisége el van zárva s ez az állapot teljesen tarthatatlan.

A kellő szakképzettség sok alkalmazott-nál nincs meg s aránytalanul sok díjnak dolgozik a legfontosabb munkálatoknál, a mikhez államsszámviteltani vizsga kellene. Elisneri a jelentés a főszámvevő kitünőségét; de oly akadályok vannak előtte, melyek legyőzhetetlenek. Az adóvégrehajtóknak sincsen szakképzettségük s a szabályszerű eljárást sokan közülök nem ismerik. A város tehát szüntesse be a sok díjnoki állást s gyakornoki állások szervezésével neveljen adótiszteket.

Hogy mily óriási a munka az adóhivatalban, mutatja az, hogy Pécsen tizenegyezer és kilencszáznegyvenhat adózó van, a kiktől tizenhárom főkönyvet kell vezetni s a legtöbb adózó 4—5 főkönyvben elfordul. Ehhez járul a pótdónak komplikált (különböző kulcsok szerinti) kivetése s az, hogy például sok adó, így a vízbéradó is más és más kulcs szerint vettetik ki. Ezért van az, hogy az állami adó kivetése után a pótdó kivetésével csak mindig az év vége felé készülnek el.

Hiba van a rendszerben is. A pénztár és a számvetés egyesítése nem volt szerencsés gondolat. A főszámvevő túl van halmozva munkával s az állandó ellenőrzést nem gyakorolhatja. Ezért kioánatos egy adóhivatali főnöki állás rendszeresítése. Az adóhivatali főnök azután gyakorolhatja az állandó ellenőrzést és a feleknek felvilágosítást adhat; szóbeli panaszait elintézheti.

A nagy közönség közönye is egyik oka az adóhivatali mizériáknak. Az adó ügyével senki sem törődik; adóvallomást be nem ad s az adót könyvecskéjébe be nem iratja. Dacára, hogy az adó előírására a közönség hir-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Dábics Péter.

(Kép a szerb-holgár háborúból.)

Irta: Nusics Gy. Braniszlav.

— A „Pécsi Figyelő“ számára szerbből fordította: Skrbics Tivadár. —

Négyen voltak a foglyok, mi pedig hárman, a kik kísértük őket. Én és két közlegény.

A foglyok egyike apró, kövéres, alacsony homloku, beszédes, de bizalmatlan és félnék emberke volt. Otthonáról beszélt; van egy hajadon huga, két pár ökre, nagy darab szántófölde és tizenegy kecskéje; az apja „kodzsbasa“ (biró) volt a faluban, most egy éve, hogy meghalt. Elmondta, hogy félti nővérét, vajjon mit csinálhat egyedül?!

A másik is kicsike, hosszú, térdig érő kezű, fáradt ember. Ugy jár, mint a medve s folyton mozgatja fejét; másképen közömbös, nem törődik azzal, hogy elfogtuk, azzal sem: mi lesz vele? Kérdéseinkre vigan felel, mintha csak hazatérő-féliben volna.

A harmadik magas ember; feje aránytalan, nyaka hosszú és vékony, ádám-csútkája erősen kiáll. Midőn evett, látni véltem a torkán lecsuszó falatot. Neki volt legtöbb dohánya, még pedig nagyon jó dohánya s folyton kínált bennünket vele. Megmozdítja azt a kicsiny fejét, nagy kezeit ügyetlenül kabátja zsebébe dugja, zacskót vesz ki belőle, aztán sor-

ban kínál bennünket. Társai nem engedték szóhoz jutni, mihelyt felnyitotta a száját, rákiáltottak: »Hallgass Toncsa, ne áruld el ki vagy!« — mintha ő mindig bolondot akarna mondani!

Ő pedig hallgat rájuk és nem haragszik a kötekedésért.

A negyedik középtermetű, szőke, kancsal szemű ember. — Meg volt sebesítve szegény, combjába kapott egy golyót s nem tudott járni.

Társai, jó társai a hátukon viszik s így mennek husz percig, vagy egy fél óráig s ha elfáradnak csak azt kiáltják: »Toncsa vidd, te még bírod!« — s ő nem is tiltakozik, hanem tovább cipeli.

Igy haladtunk két-három és négy óra hosszágig. Megálltunk egy kicsit pihenni, vagy beszélgetni; cigarettára gyújtottunk, aztán lassan tovább mentünk.

A hold is előbujt már. A nap sugarai felolvastották a havat s fénylő mezők terültek el mindenfelé; a levegő száraz és hideg: igen hideg éjszakánk lesz. A sárban már fénylő tavacsok képződtek. A balra fekvő hegyek sötét-kékeknek látszanak s a hol leolvadt róluk a hó, ott sárgáknak, pirosáknak, vagy fehéreknek látszanak. A nap még nem pihent le egészen, de már érezni lehetett az esti levegőt, a csendet s a kutyák üvöltése is hallatszott már. Eddig mégis találkoztunk valakivel, de ezentul már senkivel sem. Czaribród messze fekszik előttünk, talán még két óra járásnyira, de haladásunk után itélve, még három, vagy négy óráig kell gyalogolnunk, míg elérjük.

Katonáim közül Danilo már rosszkedvű

lett, mert künn ér bennünket az éjszaka, Péter, a ki hátul megy, gondatlan mindig. Danilo jobb katona Péternél, csak az a baja, hogy mindig ilyen rosszkedvű. Kötelességét teljesíti, de egyebet nem tesz. — Ő például azt hiszi, hogy ha foglyokat kísér, akkor nem szabad velük egy szót sem beszélnie, sőt még azt is, hogy szigorúan kell rájuk néznie. Mikor megkínálják dohánynyal, nem fogadja el, mert azt hiszi, hogy ez már vesztegetés. Pedig nincsen dohányja s szívesen dohányoznék. Derék katona!

Péter apró, vaskos, tüzes szemű legény! folyton beszélget a foglyokkal, sőt vigasztalja őket. Annak, a ki hajadon hugát, szántóját, két pár ökrét s tizenegy kecskéjét hagyta otthon, azt mondta Péter: »Hát csak Isten őrizze jószágodat, míg te ki nem kerülsz ebből a bajból, aztan ha kárba is vesztel valamit, helyrepótolod te azt, ha hazakerülsz!«

Annak a Toncsának, ki már ötödször kínálta meg dohánynyal, azt mondta Péter: »Takarékoskodj testvér! ki tudja lesz-e holnap is dohányod. Én tudom mi vár reám, de te még nem tudod: én találok holnap is dohányt, van kitől kérnem és koldulnom, de kitől kérsz te?! S mikor mond valamit, mindig hozzám fordul: »Hát nem igaz kaplár?!«

Igy mentünk egy óráig, de lépéseink mind lassabbak lettek, pedig az éj gyorsan közeledett. Megálltunk pihenni, mert még jó két óráig kellett gyalogolnunk. — A szegény foglyok egy lépést sem tudtak tovább tenni, kifárasztotta őket terhük: beteg pajtásuk, a kit kezdetben minden fél órában más vett át, később minden tizenöt, tiz s végre minden öt

detményben lesz mindjárt felhiva, Pécs város területén eddig állandóan évente egyetlenegy egyén tett ennek eleget. Ő azonban a múlt évben meghalt s most már ki sem jelentkezett az adó előíratása végett a majdnem tizenkét ezer adófizető polgár közül. Ép úgy nem tördőmség tapasztalható az adófizetés körül Alig eszer adózó fizet rendszeren adót; tizenegyezeret végrehajtani kell s a legtöbb csak az árverés előtt fizetett; ha — fizetett.

Ezekben ismertette a pénzügyigazgató a városi adóhivatal bajainak okait s indítványozta, hogy a jelentés adassék ki Pécs város Tanácsának s az tanulmányozván, három hónapon belül tegyen előterjesztést a hibák megszüntetése s az új állások szervezése, a kvalifikáció megkövetelésének szabályozása, szóval az egész adóhivatal purifikálása, reformálása tárgyában.

A jelentéshez Majorossy Imre polgármester, Záray Károly dr., Pleininger Ferenc és Csirer Elek dr. tiszti főorvos szoltak hozzá. A polgármester a helyiségek tekintetében nem ígérhet változást; egyebekben ő is, a többi felszólaló is elfogadja a javaslatot.

Igy tett egyhangulag a közigazgatási bizottság is s most azután — mizériák javítása jöjjön el a te országod!

Hirek.

Pécs, 1901. január 10.

Szamár Peti.

(Mese.)

Írta: Albert bácsi.

Egyszer volt, hol nem volt, Bandi legyek, ha nem volt, de nagyon régen, a mikor még a kis Jézuska is boc-korában jár-kált a földön s nagyapó is csak olyan icinkepicinke kis legényke volt, mint ti, élt a fülemile országban egy gazdag ember, a kit, mert minden ostobasága mellett is rémséges gazdag volt, Szamár Petinek hívták.

Egész fülemile országban nem volt Szamár Petihez fogható gazdag ember. Akkora háza volt, hogy beillett volna akár királyi palotának; ménese, gulyája, juh-nyája annyi volt, mint csillag az égen, fűszál a réten; aranya, ezüstje tizenhárom vékával is gubáscdott a pincéjében, de ha mégannyija lett volna is, csak Szamár Peti volt a neve.

percben váltakoztak. — Midőn most újból el kellett volna indulnunk, senki sem bírta tovább vinni. Megint a szegény Toncsa hátára tették, nem is ellenkezett szegény, de alig tett husz lépést, megállt s kijelentette, hogy ő sem bírja tovább. Újból megálltunk pihenni. Danilo elkomorodott s kész volt arra is, hogy mint a foglyok kísérete megparancsolja nekik: induljanak el s ha meg is hal valaki közülök, azt sem bánta volna. Két-szer-háromszor rám tekintett, hogy adjam ki a parancsot, de szólni nem mert.

Ötven lépést tettünk s aztán ismét pihentünk. Danilo szivarra gyújtott s türelmetlenül szivta el, miközben egyik lábáról a másikra állt. Péter is hozzám jött s határozatlan hangon:

— Azt mondom káplár, hogy ezek az emberek nem vétettek se Istennek, se embernek, — s itt Danilora tekintett. Igaz ugyan: ők ellenfeleink, mondhatnám ellenségeink, de hát ő nekik ilyen volt a parancsuk! Ugy-e káplár?!

— Ugy van Péter!

— Aztán látod, mi is foglyok lehetnénk most, ugy mint ők, aztán ők kísérenék bennünket. — Hát nem? Aztán egyikük meg is van sebesítve. És ki sebesítette meg? Mi, mi sebesítettük meg! Így volt ez neki írva, de hát mégis mi sebesítettük meg, mi tartozunk neki vérrrel! Hát nem ugy van káplár?!

— Ugy van bizony!

— Persze! (Itt már jelentőségteljesen s bizalmasan tekintett Danilora.) Aztán ők ép

Egyszer azt mondja Szamár Peti Eszes Pálnak;

— Te szomszéd, nekem nagy házam van, neked nincs.

— Ebben igazad van, szomszéd.

— Nekem van ménesem, gulyám, juhnyájam, neked nincs.

— Ebben is igazad van, szomszéd.

— Van tizenhárom véka aranyam, ezüstöm, neked nincs.

— Ebben is igazad van, szomszéd.

— Egy a baj csak.

— Hogy nekem meg eszem van, míg neked nincs.

— Ebben meg neked van igazad, szomszéd.

Szamár Peti megvakarta a füle tővét és azt kérdezte Eszes Páltól:

— Hol szerezted az okosságot?

— Hm, ott, a hol árulják.

— De hát hol árulják?

— Hát tudja édes szomszéd, a szomszéd városban van egy kis ház, ahhoz még számíton hetet, ott árulják az okosságot la. Vezet ott belőle annyit, a mennyit csak elbir a kobakja.

Szamár Peti magára vette az ünneplős gunyáját és neki indult a városnak.

Ment, ment, mendegélt, hegyen, völgyön, tuskön, bokron keresztül, csak mindig az orra után, végre beért a városba. Az első embert, a kit meglátott, megszólított.

— Hé, földi, merre van itt a kis ház?

Az ember, a kit megszólított, végig nézett rajta s hogy elnevette magát, csak annyit mondott:

— Szamár.

Szamár Peti megcsóválta a fejét s magában dörmögte:

— Tyű, de okos ember ez. Sose láttam életemben és tudja a nevemet. Ez aztán az okosság!

Ment, ment, mendegélt, egyik utcából ki a másikba be, de hogy megunt a keresgélést, ismét megszólított egy szembe jövőt.

— Hé, földi, merre van itt a kis ház?

Az ismeretlen nagyot nézett, aztán rámutatott egy házra:

— Ez is az.

Nó, megörült most Szamár Peti. Mellette volt a nagy ház, a mellett a kis ház, ahhoz még számított hetet, aztán megállt. Jól

olyan emberek, mint mink, ugye káplár? Látod, mintha testvérek volnának, nem hagyják el azt a sebesültet, hanem felváltva viszik. Igazi férfiak ők, ugye káplár?

— Ugy van Péter: de hát mit is akarsz te tulajdonképen, hogy oly sokat mesélsz?

— Én csak azt mondom, hogy nem szégyen, ha segítetek nekik, aztán mondjátok ti, mordok te káplár: nincs-e igazam!

Midőn ezt kimondotta, egész bátran levette válláról a puskát és Danilonak adta.

— Nesze, fogd ezt, — mondá neki, aztán a foglyokhoz lépett.

— Tegyétek ezt a testvért az én hátamra!

Csodálkoztam rajta, de ő fogta a sebesültet, hátára tette s férfiasan lépett ki.

Mi is utána indultunk.

Körülbelül egy óráig nem vette le a hátáról s egy szót sem szolt utközben. Pajtásai kipihenték magukat s a sebesült Péter hátáról a Toncsa hátára vándorolt.

Péter odament Danilohoz, átvette tőle a puskáját, aztán hozzám jött és szinte mondá (dacára annak, hogy egy óráig nem beszélt.)

— Hát nincs igazam?

— Igazad van Péter! — mondám neki. Kevés idő múlva Czaribródba értünk.

*

Dábics Péternek hívták ezt a derék embert.

megrázta, innen is, onnan is és nagy bátran benyitott.

— Adjon Isten jó napot — köszöntötte a ház gazdáját.

— Fogadj Isten, földi, hát mi járatban van?

— Nem tudom, jó helyen járok-e?

— Nem harapott ez még meg senkit.

— Nem-e? Akkor helyen vagyok.

— Tudja szösz, helyen van-e. De hát mi jót kerget?

— Nem kergetek én senkit, inkább vinni akarnék innen valamit.

— Ugyan mit?

— Okosságot.

— Ohó, nem oda Buda, nem adják ám azt ingyen.

— Nem is kívánom, megfizetek érte.

— De nagy ára van ám annak.

— Nem tesz semmit, kifizetem én azt az oldalsebemből is.

— No, ha van annyija, akkor jöjjön ide esti hét órákor.

— Itt leszek — felelte Szamár Peti s kibocorgott a házból.

Azt gondolta magában Szamár Peti, este hét óráig még messze van, körülnéz hát addig a városban.

Ment, mendegélt, egyszer csak szembe jön vele egy hintó, azon egy kis gyermeket vittek keresztelőre.

— Kit keresztelnek? — kérdezte egy embertől.

— Váz net — felelte ez s tovább sietett.

— Teremtette — dörmögte Szamár Peti a bajusza alatt — ennek a Váznetnek ugyan rangos keresztelője van.

Tovább megy, mendegél, egyszer csak megáll egy aranyműves kirakata előtt.

Nézi, nézi a sok aranyos, cifra portékát, majd megkérdez egy arra haladót:

— Ugyan földi, kié ez a sok aranyos izé?

— Váz net — felelt a kérdezett és tovább haladt.

— Ejnye, fikom adta — dörmögte Szamár Peti az orra alatt — ez a Váznet aztán a gazdag gyerek.

Tovább megy, mendegél, majd egy gyönyörű szép palotát lát maga előtt.

Nézi, nézi, csak nézi, de végre is nem állhatta meg, hogy meg ne kérdezzen egy arra járó embert.

— Ugyan földi, kié ez a szép ház?

— Váz net — felelt az ismeretlen és tovább sietett.

— Fikom adta kis szekere — dünnyögte Szamár Peti a foga között — ez a Váznet igazán gazdag gyerek.

Megy pár lépést s ide néz, megy pár lépést s oda néz, egyszerre csak nagy zűrzavar támad az uton. Szamár Peti kíváncsi volt rá, mi az, oda siet hát a sokadalom közé. Uramfia, mit látott? Egy ügyetlen kocsis elgázolt egy legényt. Mindenki csak a legényt sajnálta. Szegénynek épen bokában törött el a dereka.

Szamár Peti is megsajnálta a legényt és ahogy végigsopánkodta a legény baját, egy ott állótól tudakolta kiletét.

— Ugyan édes földi, nem tudná megmondani, hogy ki ez a szegény legény?

— Váz net — felelt a kérdezett s tovább nézte a legény kinlódását.

— Jézus, ne hagyj el — kiáltott fel Szamár Peti — csak nemrég keresztelték ezt a szegény Váznetet és már mekkora legény lett belőle. Szegény, bizony nem sok hasznát veszi most a nagy házának, meg sok csillogó aranyának.

Tovább megy pár lépést s ide néz, ismét tovább s oda néz, hát egy lakodalmas menet közeledik feléje.

Hat, csengős, felbokretázott tüzes paripa kis kalitka forma kocsikát húzott. Abban ült a fehér ruhás menyasszony, vőlegényével.

Szamár Peti ide néz, Szamár Peti oda néz és hogy jóllakott a cifra násznép nézésével, megkérdez egy mellette bámészkodót:

— Ugyan, édes földi, nem tudná megmondani, kinek lakodalma van?

— Váz net — felelt a kérdező s tovább somfordál.

— Ez már mégis boszorkányság — törpöngött Szamár Peti — ma reggel keresztelik ezt a Váznetet, aztán kitöri kezét-lábát, most meg már lakodalmaskodik. Ez lehet ám csak az okos ember.

Szamár Peti belebőkötött botjával a földbe, mint aki nagyon meg van elégedve magával s tovább ballagott.

Megy pár lépést s ide néz, még néhányat s oda néz, hát Uramfia, annyi nép közeledik feléje, hogy otthon a falujában még leányvásárkor sem vetődik több össze. Oda siet a nagy sokaság közelébe s mit lát, valakit temetnek. Olyan aranyos koporsót cipelt egy üveges hintó, hogy csak öröm volt benne megfeküdni.

Szamár Peti hol a cifra koporsót nézte, hol a tollbokrétás lovakat, végre is nem állhatta meg, hogy meg ne kérdezzem a gyász-kiséretből egy fekete sarkantus urat.

— Ugyan, édes földi, nem tudná megmondani, kit temetnek?

— Váz net — felelt a fekete sarkantus ur s tovább tipegett a tömeg után.

Szamár Peti akkorára nyitotta ki a két szemét, mint a füles bagoly, ha egeret lát.

— Micsoda? — dűnyögött — hát érdemes volt ennek a Váznetnek megszületni? — Alig hogy megszületik, annyi aranya, ezüstje van, hogy még az aranykirály is megirigyelhetné tőle; akkora háza, hogy még a vicispán is meglakhatna benne; aztán nekiszalad a kocsinak, hogy a nyaka csigolyája a lába talpát ölelgeti; kis vártatra rá már lakodalmazik, most meg temetik. Sohse láttam én még életben ilyen bolond embert. Nem én.

Ezenközt közeledett a hét óra s Szamár Peti megkereste a kis házat, mellette a nagyot, amellet a kicsit, ahhoz számított hetet, ebbe benyitott.

— Adjon Isten jó estét — köszöntötte a ház gazdáját.

— Fogadj Isten, földi. No csak kerüljön beljebb. Hát mit látott a városban?

— Hum, hát Isten ne vegye panaszkép, de láttam egy szamarat, aki még nálamnál is nagyobb számár.

— Ugyan?

— Ugy van, bizony. Ebéd előtt megszületik, délben már aranya, ezüstje, háza van. Délután kitöri a gyomra csigolyáját, ozsonnára megházasodik s a mikor más ember a száját törli, meghal. Okos ember csak nem tesz ilyet?

— De nem ám — felelt furfangosan az ur — hanem, ne vesztessük a szót, mennyi okosságot akar földi?

— Sokat.

— Soknak sok az ára.

Szamár Peti megvakarta a füle tövét s nagy komolyan egy lázsiást vett elő.

— Hát most csak ennyiért, la, majd ha beváll, veszek többért.

A furfangos ur zsebre tette a lázsiást, aztán egy ménkü nagy szekercét hozott be.

— No földi, fogja ezt a szekercét. Én ide teszem kezemet az asztalra s ha hármat olvasok, a szekercével akkorát üssön rá, a mekkorát csak tud.

— Hiszen ripityomra töröm a kezét.

— Ne törődjék azzal.

— Maga bánja meg, földi.

— Csak rajta.

Szamár Peti ütésre emelte a szekercét s leste, mikor üthetne a furfangos ur kezére.

A furfangos ur rátette kezét az asztalra, azután olvasott.

— Egy, kettő — három.

Puff.

A furfangos ur elkapta hirtelen a kezét s Szamár Peti a pusztá asztalt ropezstette be a szekercével.

— Ohó — kiáltott Szamár Peti — hát minek kapta el a kezét?

— Hát az okosság mire való?

— Ez az okosság?

— Ez hát.

— És ennek egy lázsiás az ára.

— Annyi.

— No nem baj, majd kipróbálom ott-hon, ér-e annyit.

Szamár Peti illendőkép megköszönte az egy lázsiás ára okosságot s nagy büszkén tipegett fatornyos hazájába.

Másnap reggeli harangszókor már átszól szomszédjához:

— Benn voltam ám a városban.

— Aztán meg is jött.

— Meg a; hoztam is valamit.

— Ugyan?

— Okosságot.

— Ne mondja?!

— De azt ám, egy egész lázsiásért.

— Vajjon megéri-e?

— Majd elváll. — Van-e szekercéje?

— Van.

— Na hát fogja — szolt Szamár Peti — ide teszem kezemet a fejem bubjára, aztán ha hármat olvasok, hát üssön rá.

— A fejére?

— A kezemre.

— Na jól van.

Szamár Peti a szomszédja elé állt s hogy jobb kezét a fejére tette, elkezdett olvasni:

— Egy . . . kettő . . . három

A szomszéd lesuhintott a szekercével, de abban a pillanatban Szamár Peti elkapta kezét s zsupsz, a szekerce belevágódott Szamár Peti fejébe, úgy, hogy menten meghalt.

Ha a szegény Szamár Peti meg nem halt volna, az én mesém is tovább tartott volna.

— Ha szót fogadtok apikának, anyikának, jövő csütörtökön ismét mesélek. Tehát a viszontlátásra, édes magyar véreim, pá. — Isten velünk.

Naptrend 1901. január 11-én.

Naptár: péntek, jan. 11. — Róm. kath.: Higin. — Prot.: Fruktuoz. — Görög-kel. (dec. 27.) Aprószentek. — Zsidó: Tebeth 20. — Nap kél 7 óra 31 perckor; nyugszik 4 óra 14 perckor. — Hold kél 11 óra 32 perckor; éjjel, nyugszik 10 óra 5 perckor délelőtt.

Időjelzés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz hideg hosszabb ideig várható.

Katonai felülvizsgálat a vármegyén d. e. 9 órakor.

Színház: »Gyurkovics lányok«; vlgjáték.

— (Pécs város közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta a városházán januári rendes ülését báró *Fejérváry* Imre dr. főispán elnöklete alatt. Az ülésen megjelentek: *Majorossy* Imre polgármester, *Tróber* Aladár dr. főjegyző, *Dragonescu* Döme kir. pénzügyigazgató, *Fekete* Mihály tiszti főügyész, *Nendtvich* Andor árvászéki elnök, *Tichy* Ferenc dr., első aljegyző, *Cirer* Elek dv. tiszti főorvos, *Guth* Béla harmadaljegyző, *Déván* Ottó kir. ügyész, *Kovácsfi* Kálmán kir. főmérnök, *Erreth* János, *Kindl* József, *Jobszt* László dr., *Egry* József, *Krassnay* Mihály, *Szeregy* József dr., *Szuly* János, *Malletter* Rezső, *Záray* Károly dr., *Salamon* József kir. tanfelügyelő és *Pleininger* Ferenc. A bizottság tudomásul vette az árvászéki elnök, a tiszti főügyész, a királyi ügyész, a kir. tanfelügyelő és a királyi főmérnök havi jelentéseit és a szakreferensek ügyeit tárgyalta, elég hosszadalmasan, úgy, hogy az ülés csak pont délben ért véget.

— (A nőegylet theauzsonája.) A pécsi jótékony nőegylet vasárnap theauzsonája iránt nagy érdeklődés mutatkozik. A műsorban, — mint értesülünk — első helyen fog állani egy duett, melyet dr. *Ferency* Lászlóné *Tibor* Lóri urnő és *Mesey* Andor, szintársulatunk tagja fognak énekelni. A *Jogász-banda* is szerepel zeneszámokkal s lesz szavaltat és élőkép is. A végleges műsor egybeállításán különben most buzgólkodik a rendezőség.

(Közzétak törzskönyvezése.)

A város közigazgatási bizottsága által a múlt év októberében a törvényhatósági közzétak törzskönyvezésére, kiküldött bizottság befejezte már működését. A törzskönyvezési munkálatokban résztvettek: *Nendtvich* Andor polgármesterhelyettes, *Kovácsfi* Kálmán, kir. főmérnök, *Kardos* József kir. mérnök, *Egry* József és *Slecsák* Vitus, városi osztálymérnök. A felülvizsgálati jegyzőkönyvet a királyi főmérnök ma terjesztette be a közigazgatási bizottság elé s az azt tudomásul vévén, elrendelte, hogy a törzskönyvek harminc napon át a város mérnöki hivatalban közszemlére legyenek kitéve, ahol betekintheők s ellenők esetleges jogorvoslattal három éven belül lehet élni.

— (Jelentés a vizről.) A Tettye vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 10-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 590 kbm., az ellentartóban 390 kbm. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 755 köbméternek találtatott.

— (A Pécsi Kath. Kör táncestélye.) A farsang legsikerültebb mulatságai közé szoktak tartozni a kath. kör táncvígalmi. Mint értesülünk, az idén jan. 30-ára tervezik ezt az első idei nagyobb szabású táncestélyt.

— (A város egészsége.) A tiszti főorvosnak a város közigazgatási bizottsági ülésén ma előterjesztett jelentése szerint Pécs közegészségi állapota a múlt hóban nem volt kedvező. A légzőszervek hurutos bántalmi járványosan, de enyhe jelleggel s a vő heny uralkodtak. A kórházak betegforgalma kilencvenhárommal emelkedett; mert míg novemberben 692, addig decemberben 785 beteg volt a helybeli kórházakban és pedig a városiban 663, az irgalmasokéban 72 és a bányatelepi-ben 50 beteg. Élve született 85 egyén; 51 fi és 34 nő. Meghalt 95 egyén; 51 fi és 44 nő. Ikerszületés 1 volt; házasság 25 kötött. A legmagasabb életkort egy 88 éves földmives érte el. Halvaszületett 5 fi és 3 leánygyermek.

— (Jogászok köréből.) A helybeli püspöki jogliceumon most folynak a beiratások a második félévre s így természetesen az el-eddig csendes épület mindegyre élénkülni kezd, a nélkül azonban, hogy az új jogász elnökről csak hallani is lehetne. Pedig az elnök választások küszöbön vannak s nem igen messzire lehet elodázni. Még nem igen lehet hallani jelölésekről. A szombati nagy jogász táncestély *Rihmer* Oszkár elnöklete alatt fog lefolyni s könnyen meglehet, hogy ez évben csak minden mulatságra választanak a jogászok egy-egy elnököt, aki nyelbeüti a mulatságokat. Az idei farsangban talán lesz még egy kisebbszertű jogásztáncestély. A jogász banda is tervez egy estélyt válogatott műsorral, a melyet tánc követ. Ennek az estélynek azonban még nincs meghatározva sem a napja, sem a részletes programja.

— (Házbérkrajcár tó és uszoda után.) A balokányi, tó, uszoda és korcsma bérlője, *Jakobovics* Adolf terhére, a tó és uszoda után is házbérkrajcár adót róttak ki. A bérlő ezt a városi Tanácsnál megfelelőbbre, a hol azonban a felebbezést elutasították azzal, hogy »bármely helyiség« után kivethető a házbérkrajcár. Elfelejtették azonban, hogy csak olyan bármely helyiség után, mely a házbéradóval is meg van róva. Például fürdők után igen is kell házbéradót s így a házbérkrajcárt is fizetni; de sem uszoda, sem pedig tó után nem, mert azután házbéradó sem jár s a tóban legfeljebb a békák s nyáron az uszodában a szolga (s télen az ilyen adóprés városi Tanács) lakik benne. Az ügy ma került a városi közigazgatási bizottság elé, mely a tanácsi javaslatot elvetette s az általános hangulat az volt, hogy a tó és uszoda után házbérkrajcár adót kiróni mégis csak nagy finanszíroni kell. *Pleininger* Ferenc indítványára azután az ügy

azzal adták vissza a Tanácsnak, hogy állapítsa meg, mennyi a bérösszeg külön-külön a tó, az uszoda és a korcsma után s az első kettő után a házbérkrajcár elengedtetik s csak a korcsma után fizetendő meg.

— **(Közüntak ellenőrzése.)** A városi közutak ellenőrzését teljesítő bizottságba a mai városi közigazgatási bizottsági ülés ki küldte Kovácsfi Kálmán kir. főmérnököt és Souly János s Záray Károly dr. bizottsági tagokat.

— **(Papok segélyezése.)** Az 1901 évre a káptalan előterjesztésére a megyés püspök a Troll-féle segély alap kamatait (egyenként 200 korona,) a következő papoknak ítélte oda: Tichy Sándor, Sipos Imre, Aulik Dávid, Rausz Alajos, Bóty István, Reidlinger Rezső, Trinn János, Éber Géza, Takács Mihály, Hangai Nándor, Szauter Antal és Bódy Károly.

— **(Halálozás.)** Özv. Katareiner Jánosné szül. Urnebesz Mária pécsi lakosnő tegnap este kilenc órakor, hetven éves korában elhalt. Temetése holnap délután négy órakor lesz az Orsolya-utca első szám alatti gyászaházból a budai külvárosi temetőbe. A gyászmisét folyó hó tizenkettedikén délelőtt fél nyolc órakor tartják az Ágostontéri plébánia templomban az elhunyt lelki üdvéért.

— **(Ipartanácsi tagok.)** A törvényhatósági ipartanácsba a városi közigazgatási bizottság mai ülésén választottak tagokat. Titkos szavazás útján, tizenöt szavazattal, egyhangulag beválasztottak rendes tagokul Kindl József és Ráth Mátyás; póttagokul Haril Ferenc és Scholz Antal. A polgármester ezután bejelentette, hogy az iparkamara rendes tagokul Hoffmann Lajost és Taiss Józsefet, póttagokul Beck Gyulát és Csukás Zoltánt küldte ki az ipartanácsba.

— **(Hangverseny.)** A szegszárdi r. kath. óvoda javára február 2-án a »Szegszárd Szálló« nagytermében hangversenynyel egybekötött táncestélyt rendez az ovodát fenntartó egyesület. A hangversenyre megnyerték Opris Valéria kisasszony hegedűművésznőt, Opris Péter pécsi posta- és távirtdaigazgató leányát, Bogyó Alajos fővárosi zongoraművészt és Szabó Gyula törvényszéki bírót. Belépti-díj 4 korona lesz, karzat 2 korona, családjegyet nem adnak.

— **(Gyámügyi felelőviteli küldöttség.)** A városi közigazgatási bizottság mai ülésén a gyámügyi felelőviteli küldöttség rendes tagjaiul a főispán kinevezte Krassnay Mihályt és Sseredy Józsefet; póttagul pedig Souly Jánost. A bizottság beválasztotta rendes tagokul Egry Józsefet és Kindl Józsefet; póttagul Pleininger Ferencet.

— **(Felborult szánkó.)** Kresszics József, pellerdi lakos ma délelőtt szánkón igyekezett befele a városba, a midőn a pellerdi vasúti állomáshoz közel érve lovai hirtelen megbokrosodtak s elragadták a szánkót. A szerencsés kimenetelű baleset igen könnyen végzetessé válhatott volna, amennyiben a lovak egyenesen a vasúti pályatest felé ragadták a szánkót, mely azonban utközben egy utszéi kilométerjelzőhöz ütközve felborult s ez megállásra kényszerítette a lovakat. A szánkón ülő gazdának, néhány könnyebb horzsoláson kívül, komolyabb baja nem történt.

— **(Egy havi rend.)** A polgármester jelentette a mai városi közigazgatási bizottsági ülésen, hogy a város közigazgatási iktatójába beérkezett a múlt hóban 3387 ügydarab; hátralék volt 236, tehát elintézendő volt 3623 ügydarab. Ebből elintéztetett 3086; a folyó hóra áthozatott 537. A rendőrkapitányi iktatóba érkezett 1017 darab; hátralék volt 528, tehát 1545 darab volt elintézendő. Ebből elintéztetett 1039; hátralék maradt 506. Kihágási új darab volt 432, régi 344;

az összes 776 darabból elintéztetett 424; maradt e hóra 352. Bűnügy volt új 351; régi 5. Az összes 356 ügyből elintéztetett 333; hátralék maradt 23. Iparkihágás volt 3 régi és 2 új; elintéztetett 3; folyamatban van 2 ügy. Iparigazolvány 8; igazolójegy 12 és cseledekönyv 69 adatott ki. Letartóztatott 93 egyén, kötött utlevéllel eltoloncoltatott 19; kísérettel 1 egyén. Tüzeset volt három; hirtelen halál egy történt. A vidékről 431 utas érkezett a szállodákba. A községi bíróságnál 610 ügyből letárgyalatott 570; megszűnt 49 ügy. A bányaügyi bíróságnál letárgyalatott 83 ügyből 63; megszűnt 20 ügy. Utadó címén 6727 kor. folyt be; a mi 4440 koronával több, mint az előző hóban. E nagy szaporulat azért van, mert a Dunagőzhajózási Tarsaság munkásai után befizette a 3345 kor. utadót. E hóban két napon át tartott vizsgálaton a városi pénztár rendben találtatott.

— **(Tolvajok a padláson.)** Nehány rosszakaratu falusi ember tegnap ugyancsak megjárta Keszű községben. Akként történt a dolog, hogy Gerendás József odavaló lakos házába a késő esti órákban tolvajok lopóztak be, kik egy létrát támasztva a ház padlásajtájához, azt feltörték s bementek a padlásra. A zajra azonban figyelmes lett a gazdának egyik kocsisa, ki az udvaron megpillantva a padlásajtához támasztott létrát, azonnal tisztában volt a helyzettel. Ovatosan elvitte a létrát az ajtó alól, aztán sietett jelentést tenni az esetről a községi előljárásnak, honnan a hatóság emberei a helyszínre mentek s így sikerült a tetteseket Nagy József és ennek hasonnevű fiát elcsipni, még mielőtt lophattak volna. A betörőket feljelentették a bíróságnál.

— **(Hogyan folyt be az adó?)** A város közigazgatási bizottsági ülésén ma tett jelentést a pénzügyigazgató az adók jövedelméről. E szerint a múlt hóban 37269 kor. folyt be egyenes adóba; 13 061 koronával kevesebb, mint 1899. decemberében. Az egész múlt esztendőben befolyt 861.663 korona s ez 16 209 koronával több, mint az 1899-diki eredmény. Az 1900 dik év végén adóhátralék van 127.760 kor.; míg 1899. év végén csak 107.742 korona volt. Tehát az adóhátralék ez év végén 20 ezer koronával emelkedett; a mi azonban csak azt jelenti, hogy több az adó s az adófizetők száma is megszorodott.

— **(Erdészeti kihágásokban itélkezők.)** Az erdészeti kihágásokban másodfokban itélkező bizottság tagjait ma választották meg a városi közigazgatási bizottság ülésén. Megválasztották pedig: Souly János, Kindl József, Egry József, dr. Sseredy József, Krassnay Mihály, Záray Károly és Maletter Rezső. A megválasztottak nyomban le is tették a bizottsági tagsági esküt.

— **(A népszámlálás.)** A mai nappal betejződött a népszámlálás első stádiuma. 1901. évi január elsejétől ugyanis tizedikéig a számlálóbiztosok kihordták az egyes számláló lapokat s ismét, miután a lakosság azokat kitöltötte, összeszedték, illetőleg, a hol kellett, kitöltötték ők maguk az egyes ivatek. Tizedikétől tizenötödikéig a számlálóbiztosok rendezik az összegyűjtött anyagot s megteszik a szükséges pótlásokat és ezek végeztével benyújtják az összes számláló ivatek a szakreferens városi tanácsoshoz, a ki e hó végéig revideálni fogja a számlálóbiztosok munkáját s így városunk népességéről még csak e hó végén kaphatunk felvilágosítást. A népszámlálás foganatosítására 52.000 számlálólapot bocsátottak ki, a melynek egy csekély részét természetesen elrontották, egy másik kis része pedig üresen marad s ebből hozzávetőleg kombinálva az összeolvasott lakosság számát mintegy 42—44 ezerre tesszük mi. Eleddig csak egyetlenegy számlálóbiztos készült el munkájával teljesen úgy, hogy a számlálólapokat feldolgozva átnyújtotta a szakreferens tanácsosnak. A számlálóbiztosok bár-

mily lelkiismeretessége mellett is megeshetik, hogy vannak városunkban olyanok, kik az összeírást kikerülték valami módon. Mint az általános utasítás és a hirdetések is jelzik, mindaz, a ki tudja önmagáról, vagy másról, hogy kikerülte az összeírást, jelentkezni tartozik, ellenkező esetben kihágást követ el s mint ilyen, büntetésben részesül.

— **(Mevadult lovak.)** Blau Miksa ecelgyáros lovai a zöldfa-utcában valamitől mevadultak s feltartóztatathatlanul rohantak egész a Höffler gyárig, a hol sikerült azután megállítani a dühös paripákat. Emberéletben nem esett kár s a kocsist szerencsésjére a legkisebb baleset sem érte. A kocsi azonban darabokra törött.

— **(A kincstár egyévi jövedelme.)** A város közigazgatási bizottságának mai ülésén Dragonescu Dóme, kir. pénzügyigazgató, érdekes kimutatást terjesztett be arról, hogy mennyi volt az államkincstár összes jövedelme a múlt évben Pécs szab. kir. város és Baranyavármegye területéről? E jelentés szerint egyenes adóban befolyt 4.228.398 kor.; több 99 ezer koronával, mint 1899-ben. Betegápolási adóban 104 ezer koronával több. Szessadóban 12.735 kor. több. Boritaladóban 21.443 koronával több, mint 1899-ben. A söradó pótlék jövedelme volt a négy sörgyártól a múlt évben 482.184 kor.; több 57 ezer koronával, mint 1899-ben. Italmérés adóban 13 ezerrel több, Bélyegilletékben 1.204.963 kor. volt a jövedelem; 12 ezerrel több mint 1899-ben. Jogilleték címén befolyt 813 ezer kor.; 98 ezerrel több, mint 1899-ben. Dohányjövédék címén befolyt 1.873.000 kor.; 79 ezer koronával több, mint az előző évben. Összesen a kincstár jövedelme volt Pécsen és Baranyában a múlt évben tizmillio huszonnyolcszer hatvanhétezer koronával több, mint 1899-ben.

— **(Korcsmai verekedés.)** Szabó József, paprádi lakost az ottani korcsmában egy darab fával úgy fejbeverte Jossa János, hogy Szabó véres fejjel tudott csak előle menekülni. A verekedésért feljelentett ember azzal védekezett kihallgatásakor, hogy Szabó őt meg akarta késelni s azért önvédelemből ütötte fejbe a kezégyébe került fadarabbal, Most a bíróság folytatja ez ügyben a vizsgálatot.

— **(A vándorlegény sorsa.)** Mint értesülünk a vásasi köszénbánya egyik aknája előtt, a bányamunkások tegnap, a kora reggeli órákban egy alig husz-huszonkétéves elalélt fiatalembert találtak, kit a hideg egészen megdermesztett. A szánalomraméltó fiatalembert bevitték az egyik bányászaházba, hol addig melengették, míg végre sikerült a már megfagyottnak vélt legényt életre kelteni. — Hogy azonban ki az illető, azt eddig nem sikerült megtudni, miután a felélesztett legény, még mielőtt kilétéről felvilágosítást adhatott volna ismét elájult. A most már orvosi gyógykezelés alatt álló legényt beszállítják a pécsi kórházba.

— **(A véres kéz.)** Önkénytelenül is az orosz rémgényirodalomnak az a bizonyos »Véres kéz« című anarchista regénye jut az ember eszébe annak a hirnek hallatára, melyről bennünket az egyik szomszédos községből értesítenek. Akként történt a dolog, hogy Vassolits Dusán odavaló lakos a falu koresmájában összevezett néhány cimborájával, kik közül Kolorovits Jócót a veszekedés hevében úgy találta egy széklábbal fejbeütni, hogy annak koponyája belyukadt. A verekedésnek ekkor a hatóság emberei vetettek véget s annál nagyobb volt Vassolits Dusán meglepetése, midőn hazatérve egy favágó baltát talált kapufélfájába vágva, a baltára pedig vörös betűkkel, horvát nyelven ez a szó volt felírva: »boszu«. A misztikus fenyegetéstől megrémült gazda jelentést tett az esetről a községi előljárásnak, mely most erélyesen nyomozza a névtelen fenyegetőt.

— **(A szegények nevében.)** Szinte furcsán érezzük már magunkat, midőn azért ragadunk tollat, hogy városunk leghumánusabb egyesületéről, a »Pécsi Jótékony Nőegylet«-ről írjunk. Olyan dolog ez, mintha az egyház hívei előtt a templomlátogatás szükséges voltáról tartanánk értekezletet, mert hiszen városunk közönségének ama része, mely szívesen áldoz a jótékony oltárára, természetesen találja, hogy támogassa a Jótékony Nőegylet minden vállalkozását. S mégis, a tavalyi télen rendezett nőegyleti thea-uzsonnák alkalmával tapasztalt részvétlenség kényszerít bennünket arra, hogy szót emeljünk oly ügy mellett, mely — meggyőződésünk szerint — nem szorul arra, hogy a sajtó megüsse mellette a nagy dobót. Nem is célunk most a Jótékony Nőegylet fáradhatlan voltáról dicsőenket zengeni s nem is ez egyet, hanem a szegények nevében szólunk közönségünkhöz. A pécsi Jótékony Nőegylet folyó hó tizenharmadikán, vasárnap délután thea-uzsonnát rendez saját helyiségeiben, melynek célja minél nagyobb anyagi hasznot meríteni ama tőke szaporítására, mely a szegények nyomorán enyhíteni van hivatva. A jótékony szürke köntösben jár, hangtalanul végzi a maga irgalmas cselekedeteit s így azok, kik a Jótékony Nőegylet vállalkozásait támogatják, egyidejűleg lerótták adójukat a jótékony oltáran is. A közönség minél nagyobb számban való megjelenése nem a Jótékony Nőegylet érdeke, ő csak közvetítője ama szegényeknek, kinek nevében most közönségünkhöz szólunk, mely közönségtől nem várunk egyebet — ismerte annak áldozatkésztségét — mint azt, hogy látogatásával bár színel a maga multságára, de lélekben a tett jótékony cselekedettel, minél nagyobb számban jelenjenek meg ott, hol egy az ő kebléből való s egvestülte tömörült hölgykoszoru, irgalmas kézzel a szegények könnyeinek felszárításán fáradozik!

— **(Különös multság.)** Ma délelőtt a ferenciek utcájának vége felé egy idősebb ur megpofozott egy suhancot, a kit egy rendőr, amaz ur felszólítására le is fűelt. A suhanc neve *Kletscher* András. Ez ugyanis azzal szórakoztatta magát, hogy csuszkalet menet közben s igyekezett az előtte haladókat elérni a csuszkalettel s így néhányan neki is ment s a felett aztán jókat nevetett, különösen mikor látta, hogy azok, a kiknek neki ment, boszankodnak. Így történt, hogy amaz idősebb uriembernek is neki csuszkalet véletlenül mint később mondá, de ez a melegség nem használt, mert az idegen ur annyira felingerült, hogy hamarosan kifizette aprópénzzel s miután felpofozta, átadta egy rendőrnek.

— **(A parisienne toloncuton.)** A nagy, a hűnös Páris egy darabja került ma a pécsi rendőrség elé. Szinte valami kéjesen zsidbasztó, hűnös chipper-illat áradt szét a rendőrbiztos szürkefalú, fűstszagu szobájában, a hogy kiperdült, az ajtón az a kacér, Makari kalapu, merészen csinos arcú kis parisienne, ki a szürke millieubon szinte kibíván ütötte fel a fitos orrocskáját, a hogy megkezdték a kihallgatását. Csakugyan Páris szülőtte, ott ringott bölcsője valamelyik párisi külvárosban. *Clarisse* a neve, a vezetékneve pedig, úgy látszik, tetszés szerint változik, mert nem kevesebb, mint három különböző névre kiállított okmányt mutatott fel, melyekről mindről azt állította, hogy az ő okmányai. *Courtsiane* volt Párisban de meggyűlölte a bünt és eljött ide Magyarországra »becsület«-nek lenni. Kaszírón lett. De úgy látszik, a kis parisienne furcsa ötletei lehettek a »becsület«-ről, mert bizony nálunk nem vették komolyan javulási szándékát, s miután Pécsen néhány nap óta abból akart megélni, hogy semmit sem dolgozott, mint foglalkozás nélküli egyént felcalták a rendőrségre s egy kényszerlevelet nyomva a markába — visszaküldték a nagy, a fenségesen hűnös Párisba, hol majd bizonyára negédes nyalogással fogja panaszkodni udvarlóinak

a kis parisienne, hogy »quel barbar Nation« vagyunk mi magyarok!

— **(A személyleírás.)** Még a leg-híresebb angol detektívek sem mennek sokra a személyleírás nélkül, melyet azonban az ő utólerhelten nyomozási tehetségükkel rendszerint maguk szoktak megállapítani. — Nálunk persze a rendőrség elvárja még azt, hogy meg hozzuk neki annak a bizonyos ismeretlen tettesnek a személyleírását, s hálásak lehetünk, ha nem kívánják tőlünk, hogy a károsok fogják el a tolvajt. A közelmúlt napokban egy hivatalnoknak a lakásán tolvajok jártak. Másnap persze jelentést tett az esetről a káros a rendőrségnél, hol aztán ekkép fogadták:

— Milyen volt a tolvaj?

— A személyleírás tetszik?

— Igen.

— Veletlenül láttam azt az embert me-nekülni. Tehát alacsony termetű, barna bajszu ember volt. Fején puha kalap, barna felöltője és világos nadrag volt rajta.

— Többet nem tud a személyleírásból?

— Nem.

— No akkor nem is kerül kézre a maga tolvaja soha!

Nem állítjuk, hogy Pécsen történt ez a dolog, azt sem áruljuk el, hogy hol történt, de kezeskedünk róla, hogy megtörtént. S miután szívünkön viseljük a közönség sorsát, felkérjük, hogy a fenforgó körülményekre tekintettel, mindenki tartson készen egy amateur fotográfáló masinát, melylyel hirtelenben felvételt készíthet a tolvajról s csakis ha a felvétel pontosan sikerült, akkor menjen panaszt tenni a rendőrségre. Anélkül ugyanis hiába megy.

— **(Tisztújító közgyűlés.)** A pécsi kath. kör f. e. január 27 én d. u. 4 órakor tartja rendes tisztújító évi közgyűlését Apponyi Géza gróf elnöklété alatt.

— **(A »Gesztenyés« tolvajai.)** A bányatelepi gesztenyés erdő bérője, *Horváth* János, több 14—15 éves bányatelepi suhancot feljelentett a rendőrségnél azért, hogy lopkodják a gesztenyét. Azonban a rendőrség nem látta beigazolvva a vádat s a bérőt panaszával elutasította. Ez elutasítást jóváhagyta a városi Tanács s mai ülésében a közigazgatási bizottság is. Így tehát a »Gesztenyész« tolvajait tovább nyomoztatják; ha ugyan megtalálják őket!

— **(Bicikli malőr.)** Mindenesetre kell egy kis vakmerőség, hogy valaki ilyen sikos utakon biciklire üljön. *Rosenkranz* Ármir azonban megreszkírozta, de vesztére. A gyár-utcán hajtott lefelé nagy büszkén s elég szerencsével. A mint az országutra akart fordulni, a bicikli kicsuszott alóla s egy vágta magát a vízfolyásba, hogy moccani sem tudott. Megkönyörültek rajta s néhányan felsegítették. Bicegve tolt tovább aztán kerekét, vagva közben keserves ábrázatokat. Nagyon meg esett neki.

— **(Apró gonosztevők.)** Téli apó a maga zord, kéréllhetlenül fagyos időjárásával szintén megérdemelné, hogy már egyszer őt is odavigyék valamelyik tekintetes törvényszék komoly bírái elé, hogy rámerjék a méltó büntetést azokért a felbujtásokért, melyekkel folyton zaklatja a szegény embereket. Azt az öt darab, alig tíz tizenkét éves gyereket, a kiket ma állították a rendőrség elé, szintén ő csábitotta bűnre, ő kényszerítette rá arra, hogy lopjanak abból, a miből másnak bőven kijutott s a miből nekik nem volt. Szinte eset alá való, megható képet nyújtott az az öt darab gyerek, a mint szaggatott rongyokba burkoltan, hidegtől dideregve, a büntetéstől remegve álltak a rendőrkapitány előtt s aztán a maguk vékony, fejletlen gyermenhángján előadták védelmüket: »Nagyon éhes voltam.« »Édes anyám, meg kis testvérem borzasztóan fáztak.« »Édes anyám betegesen fekszik s nem volt mit ennünk«, sőt akadt olyan is, ki merészen, szinte dacosan vágta oda: »A szüleim küldtek lopni«. S ilyenkor megmozdul a hu-

mánus ember szívében valami, a szánalomnak ama bizonyos foka, melynek hatása alatt szentül megfogadja, hogy ezentúl minden koldusnak feléje nyújtott kalapjába beledobja a maga fillereit is.

— **(Téli tolvajok.)** Ilyenkor télen mind gyakoribbakká válnak azok az apró betörések, melyek alkalmával az udvarokból az aprójóságokat emelik el ismeretlen betörők. Ily eset négy is fordult elő egy éjjel Liptód községben, a hol *Klenc* Györgytől, *Walter* Jánostól, *Marton* Alajostól és *Schaffer* Jánostól loptak el aprójóságokat. A téli tolvajokat most keresik.

— **(Kifosztott magtár.)** *Stokmajer* János, teveli lakosnak a magtárát a napokban egy reggelre virradóra feltörték s abból nagyobb mennyiségű kukoricát elloptak. Hogy kik voltak a betörők, eddig még a nyomozásnak nem sikerült kipuhatolnia.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Kronodori
alkálikus természetes
savanyuvíz

MINT NYÁLKAOLDÓ SZER

ugy magában, mint meleg tejjel vegyítve
KÖHÖGÉSNÉL, REKEDTSÉGNÉL, TÖ-

DÓHURUTNÁL stb.

legjobb gyógyszerrel ajánlatik.

NEHEZEN EMÉSZTŐ, GYOMOR-
HURUTNÁL KITÜNŐ HATÁSA
VAN!

Mindenütt kapható.

Művészet, irodalom.

○ **Tékozló apa.** Megismételték negyedszer Dumas e kitünő színművét s kevés publikuma akadt. Itt a tarsang, sok a kiadás, a lányoknak báli toillet kell nem is egy, a hol lehet spórolunk, a színház nélkül nem hal meg az ember. Aztán disznó hideg is van, az ember még a kutyáját sem veti ki a szobából. Ime az oka az üres háznak. Az előadás pedig telt házat érdemelt volna, mert a kitünő darabot ugyanoly ambícióval játszották meg az egyes szereplők, mintha először ment volna. *Vágó* a címszerepben ismét remekelt közvetlenségével, eleganciájával s ezek segítségével a tékozló apát ismét oly szeretetreméltó módon alakította, hogy vele éreztünk. *Delli*, *Veszpréminé*, *Ssacsvey* és *Komlóssy* is kitűntek csak úgy, mint az első előadáson. (C.)

○ **Az állatok világa.** *Brehm* Alfréd, nagy művének magyar kiadásából most jelent meg a 9-ik füzet. Ebben a füzetben az olvasó a félmajmok utolsó s talán legérdekesebb csoportjainak, a lóri-félék, az afrikai galágok, a pápaszemes maki s a madagaszkári véznauju maki életének, ismereteinek mai színvonalához mért ecsetelését találja. A füzetet a megelőzőkhöz hasonlóan, *Méhely* Lajos, a magyar kiadás szerkesztője dolgozta át, tárgyának nagy szeretetével s a buvár odaadó lelkiismeretességével. A mű a *Légrády*-Testvérek kiadóhivatalában jelenik meg. — Egy füzet ára 80 fillér.

○ **Az én ujságom.** Pósa bácsi képes gyermek lapja ez évben lép tizenkettedik évfolyamába. Potom egy forintért tizenháromszor köszönt be az Én Ujságom, a magyar gyerekek leghivebb, legkedvesebb barátja az ő kis pajtásaihoz. Januárban minden új előfizető pompás kis naptárkát kap ingyen, tele mesével, képpel, verssel. Előfizetési ára negyedévre 2 korona. Kiadóhivatal Budapest, Andrássy ut 10. :z.

Folyószám 101. Idénybérlet 101. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, péntek, január 11-én:

A Gyurkovits lányok.

Eletkép 4 szakaszban.

Személyek:

Radványi	Molnár László
Horkay Feri	Delli Lajos
Gyurkovicsné	Veszpréminé
Katalin	Kende Paula
Sára	Simon Mariska
Ella	N. Takács Jolán
Liza	Budai Ilka
Mici	Komlóssy Ilonka
Sándorfi	Füredy Gusztáv
Gida	Nádasy József
Semesey	Vágó Béla

Holnap, szombaton, január 12-én:

Othello

Shakespeare tragédiája.

Farsangi naptár.

Január tizenkettő. Jogasztáncestély a Nemzeti Kaszinóban. — Magyar államvasuti altiszti olvasóköri bálja a Vigadóban. — Zsolnay-gyári tűzoltók táncvigalma a Scholz-sörházban. — Kath. Legényegylet zártkörű táncestélye saját helyiségében.

Január tizenhárom. A jótékony nőegylet thea-estélye saját helyiségében. —

Január tizenhat. Tanciskolai koszorúcska a Vigadóban.

Január tizenkilenc. Pécsi Dalárda tánc-csal egybekötött dalestélye a Vigadóban. — Piknik a jótékony nőegyletben. — Pécsi Polgári Kaszinó táncestélye saját helyiségében. — A siklósi izr. Jótékony nőegylet calicot bálja Siklóson a Pelikánban. — Kádársegédek szakegyletének bálja gyár-u. 7. szám alatt. —

Január huszonhat. Nagy munkás-bál a Vigadóban. — Pécsi asztalosok bálja a Scholz-féle sörházban.

Január harminc. A »Pécsi Kath. Kör.« táncestélye.

Február kettő. Lakatos-bál a Vigadóban. — A jótékony nőegylet domino-bálja a Nemzeti Kaszinóban. — A bar-sellyei olvasóköri bálja az ottani nagyvendéglőben. —

Február kilenc. A »Nemzeti Kaszinó« bálja. — Szabómunkások álarcos bálja a Scholz-sörházban. —

Február tizenhat. A Pécsi Polgári Kaszinó táncestélye saját helyiségében, felolvasással, énekkel és szavalattal egybekötve.

Február tizenkilenc. A Pécsi Dalárda humorisztikus estélye.

Bűnügyi tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1901. évi január hó 11-én.

9152. Bohus László ellen hatóság elleni erőszak és könnyű testi sértés miatt.

9180. Cimber Antal és társai ellen súlyos testi sértés miatt.

9153. Sümegi Mihály ellen súlyos testi sértés miatt.

9451. Nedelkov Mladen ellen lopás miatt.

1901. évi január hó 12. éb.

8781. Diamant Ignác és Weisz Dávid ellen könnyű testi sértés és becsületsértés miatt.

7857. Berger Mórné becsületsértés miatt.

7882. Tóka József ellen becsületsértés miatt.

8861. Dománék István ellen könnyű testi sértés miatt.

8721. Schab János és társai ellen rágalmozás és becsületsértés miatt.

Közgazdaság.

□ **9000 levél.** A mezőgazdasági munkásbiztosító intézményt még ez év folyamán felállítja, illetőleg a vonatkozó törvényt életbe lépteti a földmivelési miniszter. Avégből 9000 levelet küldetett szét az ország nagyobb gazdához, kiket felkér, hogy a humanus s a mezőgazdaságot annyira érdeklő intézmények erőteljes megalakulását mozdítsák elő azzal, hogy 25 k.-val alapító tagokul lépjenek be. A gazdák rendszerint az agrár politika hívei lévén, bizonyára sietni fognak e kiválóképen agrárius intézmény létesítését adozatok arán is előmozdítani s a földmivelési miniszter nemes intenciója, melyet 9000 levélben közölt az ország gazdái közönségével, nem marad pusztába kiáltó szó.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei.

1901. január 10. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 774.9 mm. (sülyedő.)

Hőmérsék = - 8.4 °C.

» maximuma: - 8.7 °C } tegnap.

» minimuma: - 16.3 °C.

Párányomás: 2.3 mm.

Relatív nedvesség: 97. %

Felhőzet: 10¹ Str. V.

Szélirány s erő: SW. 1.

Csapadék 24 órai: —.

Hó 10 Cm.

Hideg, borus idő később némi hőemelkedés várható.

Dr. Czirer.

TÁVIRATOK.

— Miniszterek hazatérése.

(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) **Bécsből** jelentik, hogy **Szell Kálmán** miniszterelnök és **Darányi** földmivelésügyi miniszter ma reggel onnan vissza indultak Budapestre.

— **Visszautasított mandátum.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) **Dipauli** báró ma táviratban végkép visszautasította a merani falusi községek mandátumát. A visszautasítás nagy feltűnést kelt Bécsben.

— **Az osztrák-magyar bank évi jövedelme.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az osztrák magyar bank ezerkilencszázévi jövedelme: **hetvenkilenc hét tized millió**; a két állam kormányának a bank évi jövedelméből **három millió ötszázhatvanhétézer ötszáznegyvenhat korona jut.**

— **Tűz a »Nemzeti Kaszinó«-ban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A budapesti »Nemzeti Kaszinó« tit-

kári szobájában a padozat alsó gerendája a kályhakéménytől meggyuladt, úgy, hogy az egész szoba hirtelen lángban állott. A tűz nagy ijedtséget keltett.

— **Ég a »Nemzeti Kaszinó!«** hangzott a kiáltás a Kossuth utcán.

A tűzoltók csakhamar megjelentek s a tüzet csakhamar eloltották, a szoba burtorzata azonban a tűz martaléka lett.

— **Lukács Béla a ravatalon.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) **Lukács** Béla ravatalát egész dél-élt nagy közönség tekintette meg. A kereskedelmügyi miniszteriában antik barna koporsón egyetlen egy fehér kamélia koszoru fekszik az elhunyt nejétől és gyermekeitől. A koporsó előtt két apaca imádkozik. A ravatal alsó részén két remek koszoru van elhelyezve. Ezek **Hegedüs** és **Lukács** miniszterek koszorui. Ma délelőtt éppen száz koszoru érkezett. Dél-élt tiz órakor **Lukács** Béla özvegye megjelent gyermekeivel a miniszteriában. A gyermekeken annyira erőt vett a megindulás, hogy nem lehetett őket a koporsóhoz eresztetni. Az özvegyet **Hegedüs** miniszter vezette a ravatalhoz s az özvegy zokogva borult a koporsóra, majd rövid idő múlva Hegedüs karján eltávozott.

Délután egy órakor elzárrák a termet s megtették az előkészületeket a temetésre, mely előkészületek miatt, a temetés négy órakor lesz. A gyászszertartást **Komlóssy** Ferenc esztergomi kanonok országgyűlési képviselő végzi.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

10.047. sz.

Tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Naráncsik Károly dárdai lakos végrehajthatónak Tamás János keői lakos végrehajtást szenvedett ellen tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir. járásbiróság területén levő Keő községben a 678. sz. betétben felvett A) I. 1—3. sorsz. urbéri birtokra 2876 koronában megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb jelölt ingatlan az 1901. évi március hó 13-án d. e. 10 órakor Keő községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%,-át vagyis 287 kor. 60 fillért készpénzben, úgy az 1881. 60 t.-cz. 40 §-ában jelzett árfolyammal s az 1881. nov. 1-én 3333. szám a. kelt igazs. ügy. m. rend. kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1900. évi december 31-én.

Székács,
kir. albiró.

Huzás már holnap.

Csak **40** fillérért már
1901 Január hó 12-én

10.000 kor.

1000, 500, stb. stb.

ÖSSZESEN **1311** NYEREMÉNY NYERHETŐ,
a **DIÁK-OTTHON**-SORSJÁTÉKBAN
SORSJEGYEK MINDENÜTT KAPHATÓK.

A szemüveg, vagy orrszorító viselőkre
nézve nagyon fontos!

Folyó évi december 1-től leszállított árak mellett.

1 szemüveg vagy orrszorító 1 frt.
1 " " " Hegyi jeges-üveggel 3 "

Schönwald Imréné

Pécsett, Király-utca Hattyu-épület.

Mindennemű javítások a leggyorsabban és olcsó áron eszközöltetnek.

12785. sz.

Tkvi. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telek-könyv hatóság közhírré teszi, hogy Horváth Antal pécsi ügyvéd végrehajthatónak Borbás György és neje szül. Szekeres Katalin cserkuti lakos végrehajtást szenvedők elleni 141 kor. 26 fillér tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi királyi törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén lévő Cserkut község határában fekvő s a cserkuti 31. sz. betétben I. 1—16. srsz. a felvett jószágtestnek Borbás Györgyöt illető felére 998 korona, II. 1—2. a felvett jószágtestnek Borbás Györgyöt illető felére, illetve a végr. törv. 156 § ának a) pontja alapján ezen egész ingatlanra 110 korona, ugyanott III. 1—2. alatt felvett jószágtestnek Borbás Györgyöt illető felére, illetve az idézett törv. szakasz alapján ezen egész ingatlanra 58 korona, ugyanott † 2257. hrsz. a felvett ingatlan Borbás Györgyöt illető felére, illetve az idézett törv. szakasz alapján ezen egész ingatlanra 12 korona, ugyanott † 2261. hrsz. a felvett ingatlan Borbás Györgyöt illető felére, illetve az idézett törv. szakasz alapján ezen egész ingatlanra 64 korona, ugyanott † 2310. hrsz. a felvett ingatlan Borbás Györgyöt illető felére, illetve az idézett törv. szakasz értelmében ezen egész ingatlanra 12 korona, ugyanott † 2311. hrsz. a felvett ingatlan Borbás Györgyöt illető felére, illetve az idézett törvény szakasz alapján ezen egész ingatlanra 12 korona, a cserkuti 319. sz. betétben I. 6—11. sorsz. a felvett jószágtestre 175 kor., ugyanott † 2. sorsz. a felvett 2190/2. sz. ingatlanra 52 korona becsárban, mint kik. árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi április hó 15-ik napján d. e. 9 órakor Cserkut község házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, avagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. szám a. kelt. I. M. rend. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni, avagy az 1881: 60. t.-c. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécssett, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál 1900. évi december hó 31-én.

Kerese,

kir. törvényszéki bíró.

Pécs város és vidéke gazdaasszonyainak

a kellő helyen való takarékosága valódi művészet, állítja

KÖSZL JÁNOSNÉ kereskedő-cég

PÉCSETT, (Irgalmasok utcája 24. sz.) a „fehér kakas“-hoz.

Ezen czég ajánl **igen olcsón**, míg a készlet tart:

1 kg. kávé nyersen	1 frt 12 krért
1 " " Ma-	
nilla minőség, Cuba	
és Ceylon csak	— 1 " 36 "
1 kg. gyöngykávé	— 1 " 50 "
1 " Cubakávé finom	1 " 60 "
1 " " legfin.	1 " 80 "
1 " Mocca " arabiai	1 " 80 "
1 " Arany Java kávé	1 " 80 "
1 " legf. pörkölt	" 1 " 50 "

Pécs város és környékének közönsége hogy tudja meg, hogy mily olcsó és jó kávé árul Köszl, ha nem hirdeti?

A szesz és pálinka árának nagy adója dacára, míg a készlet tart, minden versenyen felül, eddig még nem létező árakon ajánl:

1 liter jó rumot — — — — 50 krért.
1 " finom és igen erős, zamatos rumot theához — — — — 90 "

1 palack Tipp-Topp nevű rumot, mely minden versenyen felül áll, 0,35 literes 50 kr., 0,7 literes 1 frt. — Egyedüli elárúsítás a „fehér kakas“-nál.

1 liter legfinomabb Jamaica rum — 2 frt.
Cognac — 0,35 liter 55 kr., 0,7 liter 1 frt.
Thea, finom, 10 deka csak — — 40 kr.
Legfinomabb orosz karaván thea
10 deka — — — — 80 kr.
Cukor, leipnik—lundenburgi, — 1 kg. 44 kr.
" " " kocka 1 " 46 kr.
Porcukor, saját őrlés 1 kg. — — 48 kr.
Liszt 00, kilója csak — — — 14 kr.

1 kg. padló-lakk, 2 óra alatt tökéletesen szárad, nincs szaga, a legjobb s legszebb áru csak 80 kr.

Továbbá mindenféle fűszer-áru a legjobb minőségben és a legolcsóbb áron szerezhető itt be.

Szives pártfogást kér,

teljes tisztelettel

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan elküldetnek.

Köszl Jánosné.